

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. C.

przeciwko S. i M. małżonkom S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia pozwanych

na postanowienie o kosztach

zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 maja 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w P. zmienił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że oddalił powództwo i obciążył kosztami procesu strony stosunkowo: powoda w 42%, a pozwanych w 58%, nadto zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 482 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

Na postanowienie w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach procesu za drugą instancję zawarte w zaskarżonym wyroku pozwani złożyli zażalenie. Żalący wniesli o

zmianę wyroku w tym zakresie i orzeczenie o kosztach „w prawidłowej wysokości”, zarzucając naruszenie art. 108 § 1 k.p.c. i 98 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd rozpoznaje zażalenie w granicach zaskarżenia. W swoim zażaleniu pozwani powołali się jedynie na naruszenie art. 108 § 1 k.p.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c., mimo że Sąd Okręgowy jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania za obie instancje wskazał art. 100 k.p.c. Skarżący wnieśli też o zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję „w prawidłowej” wysokości, nie precyzując nawet wartości przedmiotu zaskarżenia. Tymczasem przy uwzględnieniu wysokości opłaty od apelacji oraz kosztów zastępstwa prawnego, uzależnionych od wartości przedmiotu sporu w postępowaniu apelacyjnym, brak jest podstaw do kwestionowania rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego określającego wysokość kosztów procesu za drugą instancję. Zarzut naruszenia art. 108 § 1 k.p.c. był zaś pozbawiony racji, skoro Sąd Okręgowy orzekł o kosztach procesu.

Wobec powyższego zażalenie należało uznać za pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało ono oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.